

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 28.5.2018
COM(2018) 337 final

2018/0169 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно минималните изисквания за повторното използване на водата

(текст от значение за ЕИП)

{SEC(2018) 249 final} - {SWD(2018) 249 final} - {SWD(2018) 250 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Водата е ограничен ресурс в ЕС, като на една трета от територията на ЕС се наблюдава недостиг на вода. Нарастващите потребности на населението и изменението на климата ще превърнат наличието на вода в достатъчно количество и с достатъчно добро качество в Европа в още по-голямо предизвикателство в бъдеще. Прекомерното водочерпене, особено за напояване в селското стопанство¹, но и за промишлени цели и градско развитие, представлява една от основните заплахи за водната среда в ЕС, като наличието на вода с подходящо качество е изключително важно условие за растежа в зависимите от водата икономически сектори и за обществото като цяло. Цялостното въздействие върху икономиката вследствие на сушата през 2003 г. се изчислява на най-малко 8,7 милиарда евро (като това засяга най-вече средиземноморските държави, Франция и Обединеното кралство), определени като пряко произтичащи от сушата загуби (ЕК, 2007 г.). Сериозно икономическо въздействие също така могат да окажат както непосредствените ефекти от сушите, например щетите за селското стопанство и инфраструктурата, така и по-косвените ефекти като нежелание да се инвестира в изложени на риск райони.

Като последица от изменението на климата през последните тридесет години драстично се увеличила честотата и интензитетът на сушите и щетите от тях за околната среда и икономиката: между 1976 и 2006 г. броят на районите и хората, засегнати от суши, нарасна с почти 20 %, а общият размер на щетите, причинени от суши, възлезе на 100 милиарда евро (ЕК, 2012 г.). Сушите през лятото на 2017 г. могат допълнително да илюстрират измеренията на икономическите загуби; само селскостопанският отрасъл в Италия прогнозира загуби в размер на 2 милиарда евро². Очаква се тази тенденция да продължи, като недостигът на вода вече не е ограничен само до няколко кътчета в Европа, а представлява проблем в целия ЕС със значителни последици за околната среда и икономиката. Това на свой ред може да повлияе на конкурентоспособността и на ефикасното функциониране на вътрешния пазар. В отговор на този проблем водните ресурси на Европа следва да се управляват по-ефикасно. В Съобщението на Комисията до Европейския парламент и Съвета относно недостига на вода и сушите³ се определя йерархията на мерките, които държавите членки следва да обмислят във връзка с управлението на сушите и недостига на вода, като се подчертава, че пестенето на вода трябва да се превърне в приоритет и че следва да бъдат проучени всички възможности за подобряване на водната ефективност. В допълнение към пестенето на водата, като част от един интегриран подход за управление на водите пречистените отпадъчни води от градски пречиствателни станции за отпадъчни води представляват надежден алтернативен източник на вода за различни цели. От тези цели напояването в селското стопанство има най-голям потенциал за повишаване на възприемането на повторното използване на водата и за принос към облекчаването на недостига на вода в Европа. Повторното използване на пречистени отпадъчни води като цяло оказва по-слабо въздействие върху околната среда, отколкото например преноса на водни ресурси или обезсоляването, и предлага редица екологични, икономически и социални ползи. В

¹ На което се пада общо около една четвърт от общия обем на водочерпене на прясна вода. На водочерпенето за напояване се падат около 60 % от общия обем на водочерпене на прясна вода в Южна и Югоизточна Европа и до 80 % в някои райони на речни басейни (РРБ).

² <http://www.bbc.com/news/world-europe-40803619>

³ COM(2007) 414.

допълнение към това то удължава жизнения цикъл на водата, като така спомага за опазване на водните ресурси и е в пълно съответствие с целите на кръговата икономика. В днешно време е ясно, че макар че само по себе си повторното използване на водата в ЕС очевидно никога няма да може да разреши проблема с недостига на вода, възприемането на практиките за повторното използване на водата далеч не е достигнало пълния си потенциал, като практиките се различават съществено в отделните държави членки.

Общата цел е да се допринесе за облекчаването на недостига на вода в целия ЕС в контекста на адаптирането към изменението на климата, по-специално чрез повишаване на повторното използване на водата, особено за напояване в селското стопанство, когато това е целесъобразно и ефективно спрямо разходите, като същевременно се гарантира запазване на високо ниво на защита на общественото здраве и околната среда. Определянето на хармонизирани минимални изисквания (по-специално ключови параметри за референтни патогенни микроорганизми) по отношение на качеството на рециклираната вода и мониторинга, заедно с хармонизирани задачи за управление на риска, би осигурило еднакви условия на конкуренция за страните, които участват в повторното използване на водата, и засегнатите страни, би предотвратило потенциалните пречки за свободното движение на селскостопански продукти, напоявани с рециклирана вода, би гарантирало опазване на здравето и околната среда и по този начин също така би повишило доверието в практиката за повторно използване на водата. Изчислено е, че предложеният инструмент би могъл да доведе до повторно използване на водата с цел напояване в селското стопанство от порядъка на 6,6 милиарда m³ годишно в сравнение с 1,7 милиарда m³ в отсъствието на правна рамка на ЕС. Повторното използване на над 50 % от общия воден обем, който теоретично е наличен за напояване от пречиствателните станции за отпадъчни води в ЕС, би довело до намаление с над 5 % на директното водочерпене от водните обекти и подземните води, което би означавало намаляване на цялостния недостиг на вода с над 5 %. Ако се предприемат действия сега, това ще допринесе за облекчаване на недостига на вода на местата в ЕС, където вече се изпитва такъв недостиг, и също така ще подготви операторите и земеделските стопани за действия и в онези части от ЕС, които ще започнат да изпитват нарастващ недостиг на вода през следващите години и десетилетия.

Необходимостта този проблем да бъде разгледан на равнище ЕС бе отчетена в съобщението на Комисията от 2012 г. **„План за опазване на водните ресурси на Европа“** (COM(2012) 673). В **Проверката за пригодност на политиката на ЕС в областта на пресните води** (SWD(2012) 393), публикувана през ноември 2012 г. като съставен елемент на плана, бе заключено, че **за да се реши проблемът с недостига на вода, „трябва да продължи използването на алтернативни варианти за водоснабдяване със слабо въздействие върху околната среда“**. В съобщението на Комисията **„Затваряне на цикъла — план за действие на ЕС за кръговата икономика“** (COM(2015) 614) са посочени редица действия за насърчаване на повторното използване на водата, включително действие за изготвяне на законодателно предложение относно минималните изисквания за повторното използване на водата с цел напояване и подхранване на запасите от подземни води. Това предложение бе включено в работната програма на Европейската комисия за 2017 и 2018 г., тъй като допринася за политическите приоритети, определени от Комисията с цел по-голямо насърчаване на кръговата икономика. Освен това то може да допълни планираното

модернизиране на Общата селскостопанска политика в бъдеще⁴. На последно място предложеният регламент допринася за изпълнението от страна на ЕС на целите за устойчиво развитие (ЦУР), и по-специално ЦУР 6 за чиста вода и канализация, съгласно която се поставя цел до 2030 г. за значително повишаване на рециклирането и безопасното повторно използване на вода в световен план.

Намерението проблемът с повторното използване на водата да бъде решен с ново законодателно предложение бе отбелязан с интерес от **Съвета** в неговите заключения относно съобщенията на Комисията за плана за опазване на водните ресурси и кръговата икономика, както и в заключенията му относно устойчивото управление на водите (11902/16). Освен това **Европейският парламент** в своята резолюция от септември 2015 г. относно действията, предприети вследствие на Европейската гражданска инициатива „Право на вода“ (Right2Water), и **Комитетът на регионите** в своето становище от 2016 г. „Ефективна система за управление на водите: подход, насочен към иновативни решения“ насърчиха Комисията да изготви законодателна рамка относно повторното използване на водата.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Понастоящем повторното използване на водата вече е определено и насърчено в разпоредите на два действащи инструмента на ЕС, в които обаче **не се посочват условия** за повторното използване:

- **Рамковата директива за водите (2000/60/ЕО, РДВ):** повторното използване на водата се посочва в част Б от приложение VI към нея като една от възможните допълнителни мерки;
- **Директивата за пречистването на градските отпадъчни води (91/271/ЕИО, ДПГОВ):** като част от условието за заустване на отпадъчните води в член 12 от нея се посочва, че *„пречистените отпадъчни води се използват повторно, когато това се сметне за подходящо. Пътищата за отвеждане трябва да намаляват до минимум отрицателните последици за околната среда“*.

Преодоляването на недостига на вода е един от основните аспекти на управлението на водите в Рамковата директива за водите. Наред с другото, в този законодателен акт се определя централна цел за постигане на добро състояние на водите в Европа до 2015 г. Съгласно рамковата директива от държавите членки се изисква да характеризират състоянието на своите води от гледна точка на натиска от човешки дейности и да определят „програми от мерки“ за постигане на целта за добро състояние. Тези програми са част от плановете за управление на речните басейни, които са обект на преглед и докладване от страна на Европейската комисия на всеки 6 години. През 2007 г. в политиката на ЕС относно недостига на вода и сушите (COM(2007) 414) бе разгледано интегрирането на планирането във връзка с недостига на вода в плановете за управление на речните басейни, включително използването на подходящо ценообразуване на водата и екологични изисквания за реките. В този документ е определена йерархията от мерки, които държавите членки следва да разгледат във връзка с управлението на сушите и недостига на вода, като се отдава приоритет на мерките за пестене на вода и подобряване на ефективността, а допълнителната инфраструктура за доставяне на вода да се разглежда като вариант само когато другите

⁴ В този контекст следва да се отбележи, че в работния документ на службите на Комисията „Селско стопанство и устойчиво управление на водите в ЕС“ SWD(2017) 153 final) повторното използване на водата е посочено като една от редицата мерки, които притежават потенциал да намалят отрицателните въздействия, свързани с прекомерното водочерпене.

възможности са изчерпани. Предложеният регламент относно повторното използване на водата трябва да се разглежда в рамките на такъв един интегриран подход за управление на водите. Освен това предложеният регламент ще допълни Директивата за пречистването на градските отпадъчни води.

Без да понижава приложимите нива на защита на околната среда, предложението за регламент ще допълва и ще бъде съгласувано с действащата законодателна рамка на ЕС в областта на водите, а именно:

- Рамковата директива за водите, Директивата за подземните води, Директивата за стандарти за качество на околната среда, Директивата за пречистването на градските отпадъчни води, Директивата относно утайките от отпадъчни води, Рамковата директива за отпадъците, Регламента относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали и Директивата за опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници.
- законодателството в областта на безопасността на храните, а именно Регламента относно хигиената на храните.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Общата цел на предложението е в пълно съответствие със Седмата програма за действие за околната среда⁵, а в световен план — с Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие на ООН и с постигането на Цел за устойчиво развитие № 6 „Осигуряване на достъпност до водоснабдяване и канализация за всички“, по-специално по отношение на следните две цели:

- До 2030 г. да се подобри качеството на водите чрез намаляване на замърсяването, елиминиране на изхвърлянето и свеждане до минимум на изпускането на опасни химикали и материали, намаляване наполовина на дела на непречистените отпадъчни води и съществено повишаване на рециклирането и безопасното повторно използване на водата в световен план;

⁵ Обща програма на Европейския съюз за действие за околната среда до 2020 г. (Решение № 1386/2013/ЕС), и по-специално следните цели от нея:

- „Опазване, съхранение и увеличаване на природния капитал на Съюза“ посредством действия, с които се гарантира, че не по-късно от 2020 г.:

б) е намалено значително въздействието върху преходни, крайбрежни и пресни води (включително повърхностни и подпочвени води), за да се постигне, поддържа или повиши доброто състояние по смисъла на Рамковата директива за водите;

е) хранителният цикъл (азот и фосфор) се управлява по начин, който е по-устойчив и ефективен от гледна точка на използването на ресурсите;

- „Превръщане на Съюза в ефективна от гледна точка на използването на ресурсите, зелена и конкурентоспособна нисковъглеродна икономика“ посредством действия, с които се гарантира, че не по-късно от 2020 г.:

б) общото въздействие върху околната среда на всички основни сектори на икономиката на Съюза е значително намалено, ефективността на използването на ресурсите е повишена и са въведени методологии за измерване и сравнителен анализ. Въведени са пазарни стимули и стимули чрез политиката, които насърчават инвестициите в ефективността на използването на ресурсите, като екологичният растеж се насърчава чрез мерки за поощряване на иновациите;

в) структурните промени в сферата на производството, технологиите и иновациите, както и в моделите на потребление и начина на живот са намалили общото въздействие на производството и потреблението върху околната среда — особено в секторите на храните, жилищата и мобилността.

- До 2030 г. съществено да се увеличи ефективното използване на водните ресурси във всички сектори и да се гарантира устойчиво водочерпене и снабдяване с прясна вода с цел решаване на проблема с недостига на вода и съществено да се намали броят на хората, страдащи от недостиг на вода.

Предложението ще допринесе за изпълнението на няколко други политики на ЕС, по-специално политиките на ЕС за адаптиране към изменението на климата и за предотвратяване на бедствия, както и на водещата инициатива „Европа за ефективно използване на ресурсите“ на стратегията „Европа 2020“.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

Предложението се основава на член 192, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (предишен член 175 от Договора за създаване на Европейската общност), тъй като основната цел е съхраняване, опазване и подобряване на качеството на околната среда; опазване на здравето на хората, допринасяне за разумното и рационално използване на природните ресурси и насърчаване на международно равнище на мерки за справяне с регионални или световни проблеми на околната среда, и по-специално борбата с изменението на климата. Очаква се също така предложението да допринесе за функционирането на вътрешния пазар.

• Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

ЕС и държавите членки разполагат със споделена компетентност при приемането на разпоредби относно околната среда и здравеопазването в областта на водите. Това означава, че ЕС може да приема законодателни актове само доколкото Договорите го позволяват, като надлежно зачита принципите на необходимост, субсидиарност и пропорционалност.

Целите на настоящия регламент, а именно опазването на околната среда и здравето на хората от неблагоприятните ефекти от всяко замърсяване на рециклираната вода, ще бъдат постигнати чрез определяне на минимални изисквания за качеството на водата, мерки за мониторинг и превенция, както и ключовите задачи за управлението на риска на равнище ЕС.

Що се отнася до опазването на околната среда, действието на равнище ЕС в областта на управлението на водите също така е обосновано, тъй като 60 % от речните басейни в ЕС са международни и се споделят между 2 до 19 държави (река Дунав); поради това действие, предприето само от една държава членка или от малък брой държави членки, не е достатъчно, например във връзка с количествените аспекти на управлението на водите и трансграничното замърсяване на водите. В допълнение към това, ако държавите членки действат самостоятелно, техническите бариери за повторното използване на водата и свързаните с това разходи вероятно ще бъдат ненужно високи.

Намесата на ЕС по отношение на повторното използване на водата за напояване в селското стопанство е обоснована с оглед да не се позволи различните изисквания в отделните юрисдикции да се отразят неблагоприятно на еднаквите условия на конкуренция (т.е. между селскостопански производители и селски стопани) и да създадат пречки на вътрешния пазар, особено за първичните селскостопански продукти. В допълнение към това наличието на различни изисквания също така може да се използва като аргумент за ограничаване на вноса на хранителни продукти от държави членки, за които съществуват съмнения, че прилагат по-ниски изисквания,

както стана видно от епидемията от E. Coli през 2011 г.⁶ Сегашната ситуация не гарантира еднакви условия на конкуренция за производителите на храни от различни държави; в действащата регулаторна рамка на ЕС все още не се занимава със специфичните условия на селскостопанските продукти, напоявани с пречистени отпадъчни води. Работата за преодоляване на тези пречки представлява подходящ отговор на равнището на ЕС, като се вземат под внимание политиките на ЕС в областта на безопасността на храните, здравето, селското стопанство, климата и енергетиката.

В допълнение към това действието на ЕС е обосновано, тъй като наличието на различни и променящи се изисквания в отделните юрисдикции представлява пречка за създаването на еднакви условия на конкуренция за инвестиции в областта на иновациите и за повторното използване на вода. Малко вероятно е националните регулатори да успеят да се координират за хармонизиране на своите регулаторни изисквания, тъй като броят на засегнатите държави членки е твърде голям и продължава да нараства.

- **Пропорционалност**

Предложеният регламент относно минималните изисквания за повторното използване на водата, по-специално за напояване в селското стопанство, в съчетание с други нерегулаторни действия, описани в Плана за действие за кръговата икономика, представлява пропорционален отговор за постигане на целта за насърчаване на развитието на безопасното повторно използване на пречистени отпадъчни води. Той не надхвърля необходимото за постигането на тази цел. Важният прерогатив на държавите членки да решават относно степента, до която да се насърчава повторното използване на водата, остава непроменен.

Пречистените отпадъчни води могат да се използват за множество различни цели. В Съобщението „Затваряне на цикъла — план за действие на ЕС за кръговата икономика“ (COM(2015) 614) от 2015 г. и в оценката на въздействието напояването в селското стопанство бе идентифицирано като основния потенциален източник на потребление на вода за повторно използване, тъй като има най-голям потенциал от гледна точка на по-голямо възприемане, облекчаване на недостига и значение за ЕС.

- **Избор на инструмент**

В оценката на въздействието на настоящото предложение е разгледан пълният набор от правни инструменти, а именно изменение на една от действащите директиви, приемане на нова директива или регламент, или публикуване на насоки.

При обмислянето на нов законодателен акт относно повторното използване на водата един възможен вариант бе да се измени действаща рамка, в която вече е упоменато повторното използване на водата, а именно Директивата за пречиштането на градските

⁶ Случаят с епидемията от E. coli през 2011 г., при който бяха засегнати 16 държави от Европа и Северна Америка и бяха регистрирани над 4000 сигнала и 53 смъртни случая в Германия, илюстрира тази ситуация. Като причина за епидемията бяха посочени краставици, внос от Испания, при чието напояване са използвани пречистени отпадъчни води, и няколко държави членки, включително Австрия, Белгия, Чешката република, Дания, Германия и Обединеното кралство забраниха или ограничиха вноса на испански продукти поради опасения, че са замърсени при напояването. Впоследствие бе доказано, че източникът на заразяване с E. coli не са краставиците, а зърнени кълнове от немско земеделско стопанство, като използваните семена сминдух са били доставени от Египет. Изчислено е, че този случай е коствал на Испания загуби в размер на 200 милиона евро седмично поради отмяната на поръчки, което е допринесло за намаляване на доходите от селскостопанска дейност от област Мурсия с 11,3 % за селскостопанския сезон 2010/2011. Това имаше възпиращ ефект върху инвестициите в преработката на хранителни продукти, напоявани с пречистени отпадъчни води.

отпадъчни води. При все това изменението или приемането на нова директива ще изисква транспониране в националното законодателство от всички държави членки. Макар че повторното използване на водата определено изглежда обещаващ вариант за много държави членки, трябва да бъде отчетено, че понастоящем само шест държави членки (Кипър, Гърция, Испания, Франция, Италия и Португалия) са въвели изисквания относно повторното използване на водата (в законодателството или в национални нерегулаторни стандарти). Изменена или нова директива би означавало транспониране във всички държави членки и неизбежно ще остави възможност за гъвкавост при транспонирането на изискванията. Макар че това би било благоприятно за разликите между държавите в ЕС, то ще доведе до сериозни ограничения във връзка с постигането на целите, особено по отношение на минималното хармонизиране на изискванията за рециклираната вода и методиката за осъществяване на управлението на риска, както и за установяването на еднакви условия на конкуренция. Това ограничение вече беше идентифицирано в оценката на въздействието на Плана за опазване на водните ресурси на Европа и в нея единственият подробно разгледан регулаторен вариант на политиката беше регламент. Гъвкавостта за приспособяване към местния контекст, което изглежда е основният аргумент в полза на нова директива или изменение на съществуваща директива, може да бъде постигната чрез други инструменти, по-специално чрез предложеното въвеждане на общо управление на риска.

Що се отнася до формата на правния инструмент, в оценката на въздействието се отчита, че подходящият инструмент може да бъде както директива, така и регламент, като всеки от тях има определени предимства и недостатъци. Регламентът би отговорил по по-добър начин на осигуряващия възможности характер на инициативата, особено за държавите членки, в които повторното използване на водата се счита за полезно или в които съществува сериозен стопански интерес за развитието на технологии за повторно използване на водата. Директивата може да позволи по-голяма гъвкавост по отношение на определянето на по-строги национални изисквания, като същевременно ще създаде по-голяма тежест от транспонирането за всички държави членки, въпреки че повторното използване на водата понастоящем не е от значение във всяка една от тях.

В крайна сметка като най-подходящ правен инструмент за постигане на целите бе избран регламентът поради следните причини:

- Той ще се прилага пряко към стопанските оператори (освен към държавите членки) и така ще стимулира възприемане на тази практика на пазара, потенциално дори в държавите членки, които понастоящем не са изправени пред проблема с недостига на вода, но в които се разработват добри екологосъобразни технологии. Това би могло да окаже положително въздействие върху изследванията и иновациите, както и върху появата на най-добри технологии и нови стопански възможности на вътрешния пазар.
- Регламентът ще влезе в сила много по-бързо от евентуално бъдещо изменение на Директивата за пречистването на градските отпадъчни води (провежданата в момента оценка на която е насрочена да приключи през 2019 г.; всяко последващо законодателно предложение за изменение ще стане възможно едва след извършването на оценка на въздействието), като така ще се постигне по-бърз напредък по изпълнението на основната цел за решаване на проблема с недостига на вода.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

Необходимостта този проблем да бъде разгледан на равнище ЕС бе отчетена в съобщението на Комисията от 2012 г. „План за опазване на водните ресурси на Европа“ (COM(2012) 673). В проверката за пригодност на политиката на ЕС в областта на пресните води (SWD(2012) 393), публикувана през ноември 2012 г. като елемент на плана, бяха оценени резултатите от предприетите мерки както в областта на околната среда, така и в други области на политиката, от гледна точка на постигането на вече договорените цели в контекста на политиката за водите. Освен това в рамките на тази проверка бяха установени сериозните пропуски, които трябва да бъдат отстранени, за да се изпълняват по-ефективно екологичните цели. По отношение на повторното използване на отпадъчни води в проверката за пригодност бе заключено, че **за да се реши проблемът с недостига на вода, „трябва да продължи използването на алтернативни варианти за водоснабдяване със слабо въздействие върху околната среда“.**

- **Консултации със заинтересованите страни**

Процесът на консултации за евентуална нова инициатива на ЕС относно повторното използване на водата започна през 2012 г. и продължи до юли 2017 г. под различни форми — както организирани, така и импровизирани. Изпълнението на стратегията за консултации включваше събирането и анализирането на информация от широк кръг заинтересовани страни, както и две обществени консултации онлайн.

Първата обществена консултация в интернет бе проведена в периода 30 юли—7 ноември 2014 г. и по нея бяха получени 506 мнения. Втората обществена консултация в интернет бе проведена в периода 28 октомври 2016 г. — 27 януари 2017 г. и бе насочена към по-подробни варианти на политика с цел да се определят минимални изисквания за повторното използване на водата за напояване и подхранване на запасите от подземни води. Бяха получени общо 344 мнения. При обществените консултации онлайн, проведени през 2016 и 2014 г., между 60 % и 80 % от всички респонденти се изказаха в подкрепа на регулаторна рамка на ЕС. В допълнение, над 80 % от респондентите на обществената консултация онлайн, проведена през 2014 г., счетоха правно обвързващите минимални стандарти на ЕС за ефективен начин да се гарантира, че практиките за повторното използване на вода са безопасни за околната среда и здравето. И в двата случая респондентите, които като цяло изразиха подкрепа за използването на регламент на ЕС, бяха представители на частни дружества, от секторите на канализационните услуги, питейната вода, хранително-вкусовата промишленост и околната среда, както и/или от южните държави — членки на ЕС.

Сред респондентите съществува широко разпространено разбиране на ползите от повторното използване на водата с цел напояване или за подхранване на водоносния хоризонт по отношение на наличието на водни ресурси в контекста на ограничените водни ресурси или недостига на вода, неустойчивите практики на водочерпене и изменението на климата (разбиране, което се споделя от над 70 % от респондентите между и в рамките на различните категории респонденти). Голям брой респонденти също така отчитат потенциалния принос на повторното използване на водата за качеството на водните обекти посредством опазването на подземните води от засоляване. В допълнение към това голям брой респонденти разбират повторното

използване на водата като начин за повишаване на ефективното използване на ресурсите, насърчаване на иновациите и допринасяне за наторяването на почвата, макар че тези ползи се считат за по-скромни в сравнение с предишните.

От друга страна респондентите са много по-малко склонни да възприемат икономии на разходи за органите, повишените приходи или икономии на енергия и въглеродни емисии като полза от повторното използване на водата. По-специално анализът по категории респонденти показва, че държавите, в които редовно се наблюдава недостиг на вода, и южните държави — членки на ЕС, виждат значително повече и по-големи ползи в сравнение с другите категории респонденти. Сред респондентите от секторите на канализационните услуги, питейната вода, околната среда и икономиката съществува широк консенсус по отношение на тези ползи.

Сред респондентите като цяло съществува консенсус относно безопасността на повторно използваната вода в сравнение с водата от реките, тъй като почти 70 % от респондентите считат повторно използваната вода най-малкото за също толкова безопасна. Респондентите от южните държави — членки на ЕС и от държавите, в които редовно се наблюдава недостиг на вода, са значително по-склонни да считат повторното използване на вода за напояване и за подхранване на водоносния хоризонт като вариант, който е поне толкова безопасен, колкото и алтернативните източници (реки или подземни води), в сравнение с респондентите от източните и северните държави — членки на ЕС, които като цяло в същите пропорции считат повторното използване водата за по-малко безопасно. Възприемането на повторното използване на водата като безопасно е най-високо сред респондентите от частните дружества в сравнение с другите видове организации, като се има предвид, че 68 % от дружествата в секторите за питейна вода и канализационни услуги са частни.

Получените различни мнения на целеви заинтересовани страни⁷ са обобщени в приложение II — обобщен доклад относно консултативните дейности във връзка с доклада за оценката на въздействието. Получената информация и констатациите бяха използвани при подготовката за оценката на въздействието и при актуализирането на научната основа за настоящото предложение (докладът на JRC в приложение 7 към доклада за оценката на въздействието) и също така бяха използвани в процеса по вземане на решение с оглед на предложението за регламент относно повторното използване на водата на равнище ЕС.

Консултации с експерти в държавите членки и с организации на заинтересовани страни

Консултациите бяха проведени в рамките на Общата стратегия за прилагане (ОСП) на Рамковата директива за водите (РДВ). Повторното използване на водата бе обсъдено на шест заседания на предишната работна група относно програмите от мерки (септември и ноември 2013 г., март и октомври 2014 г., март и октомври 2015 г.). В работната програма по ОСП за 2016—2018 г. бяха включени специална дейност във връзка с повторното използване на водата и специална работна група, която да подпомага разработването на свързаните с това действия и която заседаваше редовно⁸.

⁷

<http://ec.europa.eu/environment/water/reuse.htm>

⁸

Събрана бе информация относно ситуацията по отношение на повторното използване на водата в държавите — членки на ЕС, като участниците бяха приканени да предоставят обратна информация относно работните версии на проучванията в подкрепа на оценката на въздействието, разработени от консултантите. През юни 2015 г. ГД „Околна среда“ и JRC организираха технически работен семинар относно възможните минимални изисквания за качество по отношение на повторното използване на водата на равнище ЕС. Проведени бяха срещи през март 2016 г., октомври 2016 г. и юни 2017 г.,

- **Събиране и използване на експертни становища**

Законодателното предложение и оценката на въздействието се основават на много голям брой подкрепящи доказателства, които са посочени в работния документ на службите на Комисията относно оценката на въздействието. Основните източници на информация за оценката на въздействието на предложения регламент бяха оценката на въздействието на Плана за опазване на водните ресурси на Европа от 2012 г. и последващите подкрепящи проучвания, както и научната основа (минимални изисквания за качество) и хидрологичния модел, разработени от JRC. В допълнение към това са оценени някои специфични аспекти, а именно въздействието върху иновациите и териториалните въздействия.

За целите на разработването на настоящото предложение, като първа стъпка JRC извърши преглед на наличните научни, технически и правни знания относно повторното използване на водата за напояване в селското стопанство и за подхранване на водоносния хоризонт. Документите, които бяха използвани като основа за изготвяне на предложението за минималните изисквания за качество, включват:

- регулаторната рамка на равнище ЕС относно опазването на здравето и на околната среда;
- действащото законодателство и насоки на държавите членки относно повторното използване на водата, заедно с техния опит във връзка със системи за повторно използване на водата;
- референтни насоки и правила относно повторното използване на водата в световен план;
- допълнителни научни позовавания, за които е счетено, че са от значение по темата.

При разработването на научната основа за настоящото предложение JRC следваше поетапен подход на консултации. При първия етап JRC отправи искане до група подбрани експерти от академичните среди, водния сектор и Световната здравна организация (СЗО) да представят информация и коментари относно изготвянето на документа. При втория етап държавите членки бяха информирани официално посредством специалната група относно повторното използване на водата, като JRC на три пъти представяше съответните версии. Документирани бяха писмените коментари, получени от държавите членки, и бяха разпространени отговорите на JRC. В допълнение към това JRC представи напредъка по своята работа в рамките на няколко публични събития и научни срещи. Наред с другите, тези презентации включваха групата по водите към Европейския парламент, групата за действие в областта на водите за повторното използване на водата към Европейското партньорство за иновации (ЕПИ), 11-ата международна конференция на Международната асоциация по водите относно рециклирането и повторното използване на водата, както и действието на NEREUS COST „Нови и нововъзникващи предизвикателства и възможности във връзка с повторното използване на отпадъчните води“. С оглед на чувствителността на въпроса за здравето и околната среда и общественото доверие в практиката за повторно използване на водата, на третия етап бяха поискани научните становища на

насочени специално към обсъждане на работните версии на техническия доклад на JRC. Представени бяха и проектните елементи на оценката на въздействието, за да се съберат обратна информация и допълнителни данни. Освен това бяха проведени консултации с експертните групи относно Директивата за подземните води, Директивата за стандарти за качество на околната среда, Директивата за пречистването на градските отпадъчни води и Директивата относно питейната вода.

независимия Научен комитет по здравни, екологични и възникващи рискове (НКЗЕВР) и на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ), които бяха взети предвид при финализирането на документа или бе представена обосновка защо не са взети предвид. Бяха проведени консултации с експерти, чийто принос се признава с благодарност, с цел събиране на коментари и информация чрез критично обсъждане на документа през целия процес.

Всички използвани проучвания и техническият доклад на JRC са достъпни на адрес: <http://ec.europa.eu/environment/water/reuse.htm>.

- **Оценка на въздействието**

Предложението се основава на оценка на въздействието, за която на 19 януари 2018 г. бе получено положително становище с резерви⁹ от Комитета за регулаторен контрол (преди това на 27 октомври 2017 г. беше получено отрицателно становище). Въпросите, повдигнати от този комитет, бяха разглеждани в изменения текст на работния документ на службите на Комисията относно оценката на въздействието, в който беше включена специална глава, в която се разглеждат промените, внесени след становището на Комитета за регулаторен контрол (приложение 1 към доклада за оценката на въздействието — процедурна информация).

Въз основа на Плана за опазване на водните ресурси на Европа, проверката за пригодност на политиката на ЕС в областта на пресните води, подкрепящите проучвания и консултациите със заинтересованите страни бяха разработени редица варианти на политиката с цел решаване на идентифицирания проблем и залегалите в основата му причини. Вариантите бяха оценени в оценката на въздействието от гледна точка на техния потенциал и ефективността им при постигането на общата цел на регламента за решаване на проблема с недостига на вода чрез повторното използване на водата, като същевременно се гарантира опазването на околната среда и здравето на хората. По отношение на подхранването на водоносния хоризонт извършеният в оценката на въздействието анализ показва, че регулаторното действие на ЕС не се счита за пропорционално поради силното местно измерение. Подробностите във връзка с резултатите от тези анализи са представени в проучването за оценка на въздействието и в работния документ на службите на Комисията относно оценката на въздействието.

Трите оценени варианта на политиката включват 1) **правен инструмент**, с който се гарантира безопасността на селскостопанските продукти чрез **универсален** подход (определени са най-строгите минимални изисквания независимо от категорията хранителни култури и техниката на напояване) и опазване на общественото здраве и околната среда в местен план (ключовите задачи за управлението на риска), 2) **правен инструмент**, с който се гарантира безопасността на селскостопанските продукти чрез **подходящ за целта** подход (определени са минимални изисквания в зависимост от категорията хранителни култури и техниката на напояване) и опазване на общественото здраве и околната среда в местен план (ключовите задачи за управлението на риска) и 3) документ с **насоки** относно безопасността на селскостопанските продукти с **подходящ за целта** подход (определени са минимални изисквания в зависимост от категорията хранителни култури и техниката на напояване) и опазване на общественото здраве и околната среда в местен план (ключовите задачи за управлението на риска). При варианти 1) и 2) правният инструмент ще бъде придружен от документ с насоки

⁹ Становище на Комитета SEC(2018)249, Оценка на въздействието SWD(2018)249, Кратко обобщение SWD(2018)250

относно изпълнението на ключовите задачи за управлението на риска, който ще бъде разработен съвместно с държавите членки.

В световен план и в Европа повторното използване на водата почти изключително е за напояване в селското стопанство и за тази цел в Европа се използва значително количество вода, като то представлява около една четвърт от общия обем на добитата прясна вода. На напояването се падат около 60 % от общия обем на добитата прясна вода в Южна и Югоизточна Европа и до 80 % в районите на някои речни басейни. Поради това повторното използване на водата в селското стопанство има най-голям потенциал за повишаване на повторното използване на водата и съответно за принос към облекчаването на недостига на вода в Европа. Анализите и последващото класиране на вариантите доведоха до заключението, че предпочитаният вариант за напояване в селското стопанство е **правен инструмент с подходящ за целта подход**, тъй като така може да се осигури по-голям обем пречистени отпадъчни води с по-малки разходи в сравнение с другите варианти. По отношение на напояването в селското стопанство регламент на ЕС с подходящ за целта подход и управление на риска би довел до най-много екологични, икономически и социални ползи в сравнение с другите варианти. По-специално той би допринесъл за облекчаване на недостига на вода чрез повишаване на повторното използване на водата на достъпни цени, достигащо обем от порядъка на 6,6 милиарда m³ годишно в сравнение с базовия сценарий от 1,7 милиарда m³. В допълнение към това той би създал еднакви условия на конкуренция за инвеститорите и би осигурил сигурност за разпространението на съответните продукти в рамките на вътрешния пазар, като така ще се допринесе и за повишаване на общественото доверие в повторното използване на водата за напояване.

Оценката показва, че административните разходи за националните органи ще бъдат незначителни или ще намалеят в сравнение с базовия сценарий. Очаква се регламент на ЕС с подходящ за целта подход да изисква инвестиции за пречистване на наличния обем вода в размер на 38 EUR за m³ от дневното водно количество, докато при универсален подход този разход би бил 271 EUR за m³ от дневното водно количество. Съгласно подходящия за целта подход една инвестиция в размер на по-малко от 700 милиона евро би позволила пречистването на над 6,6 млрд. m³ годишно под същия праг на разходи, като общите разходи за рециклираната вода ще бъдат под 0,5 EUR/m³.

• Пригодност и опростяване на законодателството

Предложеният регламент е нов и поради това не е обхванат от неотдавнашната проверка за пригодност по отношение на докладването и мониторинга на политиката на ЕС в областта на околната среда¹⁰. При все това резултатите, извлечените поуки и препоръките от тази проверка за пригодност и свързания с нея план за действие¹¹ бяха отчетени при изготвянето на задълженията за мониторинг и докладване по настоящото предложение с цел свеждане до минимум на административната тежест (чрез използване на модерни ИКТ инструменти и съсредоточаване върху доклади, основани на показатели) и гарантиране на прозрачност и отчетност спрямо гражданите. В допълнение към това при подхода е отчетена и необходимостта да се гарантира наличие на подходяща доказателствена база за оценка на регламента в съответствие с Насоките за по-добро регулиране (раздел V относно мониторинга). Рационализиращият подход за мониторинг на изпълнението за първи път бе използван в неотдавнашното предложение на Комисията за преразглеждане на Директивата относно питейната

¹⁰ SWD(2017) 230.

¹¹ COM(2017) 312.

вода¹². Тези разпоредби бяха използвани като отправна точка в настоящото предложение, като при необходимост бяха адаптирани. Поради това с този подход също така се осигурява последователност — друг важен фактор за пригодността на законодателството.

- **Основни права**

Настоящото предложение ще допринесе за прилагането на член 37 от Хартата на основните права на Европейския съюз, който касае опазването на околната среда.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението е най-вече за регулаторни мерки без непосредствено отражение върху оперативните разходи. По време на самото изпълнение, което се очаква да започне едва през 2021 г., може да е има ограничено отражение върху ресурсите за Европейската агенция за околна среда (ЕАОС). Във всички случаи обаче това отражение ще бъде покрито от финансовия пакет и разпределението на персонала за ЕАОС по следващата МФР за периода след 2020 г.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизми за мониторинг, оценка и докладване**

Прозрачността и достъпът до информация са аспекти от решаващо значение за повишаване на доверието по отношение на безопасността на рециклираната вода сред потребителите и широката общественост. Поради това бе поставен акцент върху предоставянето на информация на обществеността вместо върху традиционните задължения за докладване. Изискванията за мониторинг ще бъдат наложени най-вече на операторите на инсталации за рециклиране и държавите членки ще гарантират, че информацията е достъпна онлайн за обществеността.

Предложеният регламент включва допълнителни изисквания за мониторинг на качеството на рециклираната вода. Държавите членки ще проверяват съответствието с условията на разрешителните въз основа на данни от мониторинга, получени съгласно настоящия предложен регламент, Рамковата директива за водите и Директивата за пречистването на градските отпадъчни води, както и друга съответна информация. Държавите членки ще публикуват резултата от проверката на съответствието и ще гарантират, че Комисията има достъп до съответните данни.

Комисията ще определи подробни правила относно формата и представянето на информацията, която следва да бъде достъпна онлайн за обществеността. Изискванията ще бъдат разработени в консултации с експерти от държавите членки, като се вземат предвид заключението от проверката за пригодност по отношение на докладването и мониторинга на политиката на ЕС в областта на околната среда и последващите действия, по-специално във връзка с използването на напреднали информационни и комуникационни технологии (ИКТ).

Предвид очакваното развитие както на знанията, така и на рамката на политиката по отношение на замърсителите, които пораждат нови опасения, предложението включва клауза за адаптиране на приложенията към научно-техническия прогрес, както и изискване за оценка.

¹² COM(2017) 753

- **Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението**

Член 1 — Предмет и цел

В този член се посочват целите на предложението, а именно определянето на минимални изисквания по отношение на качеството и мониторинга на водата и определянето на ключови задачи за управлението на риска, за да се гарантира, че повторното използване на пречистени отпадъчни води е безопасно, допринася за решаване на проблема с недостига на вода и за ефикасното функциониране на вътрешния пазар.

Член 2 — Обхват

В този член се посочва прилагането на предложения регламент към рециклираната вода, предназначена за специфични употреби, определени в приложение I, раздел 1, а именно за напояване в селското стопанство.

Член 3 — Определения

В този член са посочени определенията, използвани в предложения регламент.

Член 4 — Задължения на операторите на инсталации за рециклиране по отношение на качеството на водата

В този член са определени минималните изисквания, които трябва да бъдат спазени преди рециклираната вода да може да се използва за напояване в селското стопанство. Направена е препратка към приложение I, в което се посочват минималните изисквания по отношение на качеството на рециклираната вода и мониторинга, и към посочените в член 7 допълнителни изисквания въз основа на прилагането на управлението на риска, определено в член 5.

Член 5 — Управление на риска

В този член се определя процесът по управление на риска, който следва да се извършва от оператора на инсталацията за рециклиране в сътрудничество със съответните страни (крайния потребител на рециклираната вода, градската пречиствателна станция за отпадъчни води, която снабдява инсталацията за рециклиране, и др.). Операторът на инсталацията за рециклиране изготвя план за управлението на риска от повторното използване на водата, в който се определят допълнителни изисквания за по-нататъшно смекчаване на рисковете и който представляват част от разрешителното, издадено от компетентния орган. Планът за управлението на риска от повторното използване на водата трябва да се основава на ключовите принципи за управлението на риска, определени в приложение II към предложението. Предвижда се приемането на делегиран акт, определящ техническите спецификации, които могат да допълват ключовите задачи за управлението на риска, определени в приложение II.

Член 6 — Подаване на заявление за разрешително за снабдяване с рециклирана вода

В този член се посочва процесът по подаване на заявление за разрешително за снабдяване с рециклирана вода, включително списъкът с документи, които заявителят трябва да представи.

Член 7 — Издаване на разрешително

В този член се посочват задълженията на съответните участници в процедурата по издаване на разрешително. В допълнение към това в него се определят условията, които трябва да бъдат включени в разрешителното, и изискването за преглед на разрешителното най-малко на всеки 5 години.

Член 8 – Проверка на съответствието

В този член се определя задължението на компетентните органи да проверяват съответствието на рециклираната вода с условията, посочени в разрешителното. В допълнение към това в този член се посочват правила, които трябва да се следват в случай на несъответствие или на инциденти, в резултат на които възниква несъответствие с предложения регламент.

Член 9 — Сътрудничество между държавите членки

В този член се предвиждат условията за обмен на информация между компетентните органи на държавите членки, когато е целесъобразно, преди издаването на разрешително за повторно използване на вода.

Член 10 — Информация за обществеността

В съответствие със заключенията от проверката за пригодност по отношение на докладването в този член се посочва информацията, която държавите членки трябва да предоставят на обществеността. Целта е да се повиши прозрачността, което ще доведе до повишаване на доверието на потребителите в практиката на повторното използване на водата и до разбиране на въздействието от настоящия регламент върху по-голямото възприемане на повторното използване на водата. Предвижда се приемането на акт за изпълнение, в който да се определят подробни правила по отношение на формата и представянето на информацията, която трябва да бъде предоставена.

Член 11 — Информация относно мониторинга на изпълнението

В съответствие със заключенията от проверката за пригодност по отношение на докладването в този член се посочва процедурата за събиране на съответните данни относно изпълнението на предложия регламент, като се цели свеждане до минимум на административната тежест (чрез използване на модерни ИКТ инструменти и съсредоточаване върху доклади, основани на показатели) и гарантиране на прозрачност и отчетност спрямо гражданите. В този член се предвижда, че държавите членки следва да създадат набори от данни, съдържащи информация относно повторното използване на водата, като във възможно най-голяма степен се използват данните от настоящите канали за докладване съгласно Директивата за пречистването на градските отпадъчни води и Рамковата директива за водите. Наборите от данни следва да бъдат създадени в съответствие с Директивата INSPIRE. При изпълнението на това задължение се предвижда подкрепа от страна на Европейската агенция за околна среда — нейната роля ще включва редовен достъп до данните и изготвянето на общ преглед на изпълнението на регламента на равнището на ЕС, който е предназначен за Комисията и следва също така да се използва в контекста на бъдещите оценки на регламента (член 13). Предвижда се приемането на акт за изпълнение, в който да се определят подробни правила по отношение на формата и представянето на информацията, която трябва да бъде предоставена.

Член 12 — Достъп до правосъдие

Този член е в съответствие с член 47 от Хартата на основните права и осигурява изпълнението на Конвенцията от Орхус във връзка с достъпа до правосъдие. Гражданите и неправителствените организации следва да имат възможност да обжалват по съдебен ред решенията, приети от държавите членки съгласно настоящия регламент.

Член 13 — Оценка

В този член се определя рамката за бъдещите оценки (по смисъла на насоките на Комисията за по-добро регулиране) на регламента. Предвижда се първата оценка да бъде извършена 6 години след влизането в сила на регламента.

Член 14 — Упражняване на делегирането на правомощия

Това е стандартен член относно приемането на делегирани актове.

Член 15 — Процедура на комитет

Това е стандартен член относно приемането на актове за изпълнение.

Член 16 — Санкции

Това е стандартен член относно санкциите.

Член 17 — Влизане в сила и прилагане

В този член се определя датата на влизане в сила и началната дата на прилагане, т.е. една година след датата на влизане в сила, за да се осигури достатъчно време на държавите членки да се приспособят към регламента и също така за да се изготви акт за изпълнение, с който да се гарантира единното прилагане на управлението на риска.

Приложение I — Видове употреба и минимални изисквания

Раздел 1 — Видове употреба на рециклираната вода

В този раздел се посочват видовете употреба на рециклираната вода, а именно за напояване в селското стопанство.

Раздел 2 — Минимални изисквания

В тази част се посочват класовете на качеството на рециклираната вода и съответната употреба в селското стопанство (таблица 1). В част а) се посочват минималните изисквания за качеството на водата, определени от JRC въз основа на практиката в държавите членки и международната практика (таблица 2).

В част б) се посочват изискванията за мониторинг на рециклираната вода (таблица 3) и мониторинга за валидиране за клас А, за който се прилагат най-строгите изисквания (таблица 4).

Приложение II — Ключови задачи за управление на риска

В това приложение се определят подробностите във връзка със задачите, които операторът на инсталацията за рециклиране трябва да изпълни, за да изготви план за управлението на риска от повторното използване на водата и да определи допълнителни изисквания за включване в разрешителното, както и за изграждането на системата за повторно използване на водата.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно минималните изисквания за повторното използване на водата

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹³,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите¹⁴,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Водните ресурси на Съюза са подложени на все по-голям натиск, което води до недостиг на вода и до влошаване на качеството. По-специално изменението на климата и сушите допринасят значително за натиска върху наличието на прясна вода в резултат на градското развитие и селското стопанство.
- (2) Способността на Съюза да реагира на нарастващия натиск върху водните ресурси би могла да се подобри чрез по-широкообхватно повторно използване на пречистени отпадъчни води. повторното използване на водата се посочва в Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁵ като една от допълнителните мерки, които държавите членки могат да решат да приложат за постигане на определените в Директивата цели за добро качествено и количествено състояние на повърхностните и подземните води. Съгласно Директива 91/271/ЕИО¹⁶ се изисква пречистените отпадъчни води да се използват повторно, когато това се сметне за подходящо.

¹³ ОВ С , г., стр. .

¹⁴ ОВ С , г., стр. .

¹⁵ Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1).

¹⁶ Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 г. за пречиштането на градските отпадъчни води (ОВ L 135, 30.5.1991 г., стр. 40).

- (3) В съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „План за опазване на водните ресурси на Европа“¹⁷ повторното използване на водата за напояване или за промишлени цели бе посочено като алтернативен вариант за водоснабдяване, на който Съюзът следва да обърне внимание.
- (4) В съобщението на Комисията до Европейския парламент и Съвета „Посрещане на предизвикателствата, свързани с недостига на вода и сушите в Европейския съюз“¹⁸ се определя йерархия от мерки, които държавите членки следва да обмислят във връзка с управлението на сушите и недостига на вода. В него се посочва, че регионите, където всички превантивни мерки са приложени в съответствие с йерархичността на възможните решения за справяне с проблема с недостига на вода, както и където търсенето все още превишава наличието на вода, създаването на допълнителна инфраструктура може при дадени обстоятелства, като се взема предвид измерението разходи/ползи, да се използва като алтернативен подход за смекчаване на въздействието на сериозни суши.
- (5) В своя план за действие за кръговата икономика¹⁹ Комисията поема ангажимент да предприеме поредица от действия за насърчаване на повторното използване на пречистени отпадъчни води, включително разработването на законодателство относно минималните изисквания за повторното използване на водата.
- (6) Счита се, че повторното използване на подходящо пречистени отпадъчни води, например от градски пречиствателни станции за отпадъчни води или промишлени инсталации, оказва по-слабо въздействие върху околната среда от други алтернативни източници на водоснабдяване, например преноса на водни ресурси или обезсоляване, но то се използва само в ограничена степен в Съюза. Това изглежда се дължи на липсата на общи екологични и здравни стандарти на Съюза по отношение на повторното използване на водата, а по-специално по отношение на селскостопанските продукти — на потенциалните пречки пред свободното движение на селскостопански продукти, напоявани с рециклирани води.
- (7) Здравните стандарти за хигиената на храните по отношение на селскостопанските продукти, напоявани с рециклирана вода, могат да бъдат постигнати само ако изискванията за качество за рециклираната вода, предназначена за напояване в селското стопанство, не се различават съществено между отделните държави членки. Хармонизирането на изискванията също така ще допринесе за ефикасното функциониране на вътрешния пазар по отношение на тези продукти. Поради това е подходящо да се извърши минимално хармонизиране, като се определят минимални изисквания по отношение на качеството и мониторинга на водите. Тези минимални изисквания следва да включват минимални параметри за рециклирана вода и други, по-строги или допълнителни изисквания за качество, които при необходимост се налагат от компетентните органи заедно с евентуалните превантивни мерки. За да се определят по-строги или допълнителни изисквания за качеството на водата, операторите на инсталациите за рециклиране следва да изпълняват ключови задачи по управление на риска. Параметрите са основани на техническия доклад

¹⁷ COM(2012) 673.

¹⁸ COM(2007) 414.

¹⁹ COM(2015) 614.

на Съвместния изследователски център на Комисията и отразяват международните стандарти относно повторното използване на водата.

- (8) Спазването на минимални изисквания за повторното използване на водата следва да помогне за постигането на целите за устойчиво развитие от Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие на ООН, и по-специално цел № 6, така че да се гарантират наличието и устойчивото управление на водите и канализация за всички и също така да се увеличат съществено рециклирането и безопасното повторно използване на водата в световен план. В допълнение към това настоящият регламент цели да допринесе за прилагането на член 37 от Хартата на основните права на Европейския съюз, който касае опазването на околната среда.
- (9) Управлението на риска следва да се състои от идентифициране и управление на рискове по проактивен начин и да включва идеята за производство на рециклирана вода с необходимото качество за конкретни цели. Оценката на риска следва да бъде основана на ключови задачи за управление на риска и при нея следва да се определят всички допълнителни изисквания за качеството на водата, които са необходими, за да се гарантира достатъчна защита на околната среда и здравето на хората и животните.
- (10) С цел ефективна защита на околната среда и здравето на хората операторите на инсталациите за рециклиране следва да носят основната отговорност за качеството на рециклираната вода. Операторите на инсталациите за рециклиране следва да осъществяват мониторинг на качеството на рециклираната вода с оглед на спазването на минималните изисквания и на всички допълнителни изисквания, определени от компетентния орган. Поради това е подходящо да се установят минимални изисквания за мониторинг, които включват честотата на редовния мониторинг, както и определяне на график и на цели за ефективност на мониторинга за валидиране. Някои изисквания за редовен мониторинг са посочени в съответствие с Директива 91/271/ЕИО.
- (11) Необходимо е да се гарантира безопасното използване на рециклирана вода, като по този начин се насърчи повторното използване на водата на равнище ЕС и се повиши общественото доверие в тази практика. Поради това снабдяването с рециклирана вода за конкретни цели следва да се позволява само въз основа на разрешително, издадено от компетентните органи на държавите членки. За да се гарантира хармонизиран подход на равнището на Съюза, както и проследимост и прозрачност, материалноправните норми за това разрешително следва да бъдат определени на равнището на Съюза. Подробностите във връзка с процедурите за издаване на разрешителните обаче следва да бъдат определени от държавите членки. Държавите членки следва да бъдат в състояние да прилагат съществуващите процедури за издаване на разрешителни, които следва да бъдат пригодени, така че да се отчетат изискванията, въведени с настоящия регламент.
- (12) Разпоредбите на настоящия регламент допълват изисквания на други законодателни актове на Съюза, по-специално по отношение на евентуални рискове за здравето и околната среда. Поради това, за да се осигури цялостен подход за преодоляване на евентуални рискове за здравето на хората и животните и рискове за околната среда, операторите на инсталациите за рециклиране и компетентните органи следва да вземат предвид изискванията, определени в съответните други законодателни актове на Съюза, по-специално

директиви 86/278/ЕИО, 91/676/ЕИО²⁰ и 98/83/ЕО на Съвета²¹, директиви 91/271/ЕИО и 2000/60/ЕО, регламенти (ЕО) № 178/2002²², (ЕО) № 852/2004²³, (ЕО) № 183/2005²⁴, (ЕО) № 396/2005²⁵ и (ЕО) № 1069/2009²⁶ на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2006/7/ЕО²⁷, 2006/118/ЕО²⁸, 2008/105/ЕО²⁹ и 2011/92/ЕС³⁰ на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 2073/2005³¹, (ЕО) № 1881/2006³² и (ЕО) № 142/2011 на Комисията³³.

- (13) Регламент (ЕО) 852/2004 определя общи правила за операторите на предприятия за храни и обхваща производството, преработката, разпространението и пускането на пазара на храни, предназначени за консумация от човека. В него се разглежда здравословното качество на храните, като един от главните принципи, залегнали в него е, че основната отговорност за безопасността на храните се носи от оператора на предприятието за храни. Този регламент е също така обект

²⁰ Директива 91/676/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 г. за опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници (ОВ L 375, 31.12.1991 г., стр. 1—8).

²¹ Директива 98/83/ЕО на Съвета от 3 ноември 1998 г. относно качеството на водите, предназначени за консумация от човека (ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 32).

²² Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейския орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1).

²³ Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 1).

²⁴ Регламент (ЕО) № 183/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 12 януари 2005 г. за определяне на изискванията за хигиена на фуражите (ОВ L 35, 8.2.2005 г., стр. 1).

²⁵ Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 23 февруари 2005 г. относно максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди във и върху храни или фуражи от растителен или животински произход и за изменение на Директива 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 70, 16.3.2005 г., стр. 1).

²⁶ Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 1).

²⁷ Директива 2006/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2006 г. за управление качеството на водите за къпане и за отмяна на Директива 76/160/ЕИО (ОВ L 64, 4.3.2006 г., стр. 37).

²⁸ Директива 2006/118/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за опазване на подземните води от замърсяване и влошаване на състоянието им (ОВ L 372, 27.12.2006 г., стр. 19).

²⁹ Директива 2008/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. за определяне на стандарти за качество на околната среда в областта на политиката за водите, за изменение и последваща отмяна на директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО, 86/280/ЕИО на Съвета и за изменение на Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 84).

³⁰ Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 26, 28.1.2012 г., стр. 1).

³¹ Регламент (ЕО) № 2073/2005 на Комисията от 15 ноември 2005 г. относно микробиологични критерии за храните (ОВ L 338, 22.12.2005 г., стр. 1).

³² Регламент (ЕО) № 1881/2006 на Комисията от 19 декември 2006 г. за определяне на максимално допустимите количества на някои замърсители в храните (ОВ L 364, 20.12.2006 г., стр. 5).

³³ Регламент (ЕС) № 142/2011 на Комисията от 25 февруари 2011 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за прилагане на Директива 97/78/ЕО на Съвета по отношение на някои проби и артикули, освободени от ветеринарни проверки на границата съгласно посочената директива (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 54, 26.2.2011 г., стр. 1).

на подробни указания, като от особено значение е Известието на Комисията относно Ръководство за справяне с микробиологичните рискове по отношение на пресните плодове и зеленчуци при първичното производство посредством добра хигиена (2017/C 163/01). Целите за ефективност за рециклираната вода, определени в настоящия регламент не препятстват операторите на предприятия за храни да постигнат качеството на водата, необходимо за да спазят Регламент 852/2004, като използват на последващ етап няколко варианта за пречистване на водата, самостоятелно или в комбинация с други варианти, невключващи пречистване.

- (14) За да се повиши доверието в практиката на повторно използване на водата, на обществеността следва да се предоставя информация. Достъпността до информация относно повторното използване на водата следва да позволи повишена прозрачност и проследимост и също така би могло да бъде от особен интерес за други съответни органи, за които е от значение конкретното повторно използване на водата.
- (15) Целта на Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³⁴ е да се гарантира правото на достъп до информация за околната среда в държавите членки в съответствие с Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда³⁵ (Конвенцията от Орхус). В Директива 2003/4/ЕО са определени всеотраслни задължения, свързани както с предоставянето при поискване на информация за околната среда, така и с активното разпространяване на такава информация. Директива 2007/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³⁶ обхваща обмяна на пространствена информация, включително на набори от данни относно различни въпроси, свързани с околната среда. Разпоредбите на настоящия регламент, отнасящи се до достъпа до информация и договореностите за обмен на данни, следва да допълват посочените директиви, а не да създават отделен правен режим. Поради това разпоредбите на настоящия регламент, свързани с предоставянето на информацията на обществеността и с информацията относно мониторинга на изпълнението, следва да се прилагат, без да се засягат разпоредбите на директиви 2003/4/ЕО и 2007/2/ЕО.
- (16) С цел адаптиране на съществуващите минимални изисквания и ключовите задачи за управление на риска към научно-техническия прогрес, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз, с които да изменя минималните изисквания и ключовите задачи за управление на риска. В допълнение към това, за да се гарантира високо ниво на защита на околната среда и здравето на хората, Комисията също така следва да бъде в състояние да приема делегирани актове за допълване на ключовите задачи за управление на риска чрез определяне на технически спецификации. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи

³⁴ Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно обществен достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕИО на Съвета (ОВ L 41, 14.2.2003 г., стр. 26).

³⁵ ОВ L 124, 17.5.2005 г., стр. 4.

³⁶ Директива 2007/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2007 г. за създаване на инфраструктура за пространствена информация в Европейската общност (INSPIRE) (ОВ L 108, 25.4.2007 г., стр. 1).

консултации, включително на експертно равнище, които да бъдат съобразени с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г.³⁷ По-специално с цел осигуряване на равно участие при изготвянето на делегирани актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като експертите на тези две институции имат редовен достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с изготвянето на делегирани актове.

- (17) С цел да се осигурят еднакви условия за изпълнението на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия да приема подробни правила по отношение на формата и представянето на информацията, която държавите членки следва да предоставят на обществеността, по отношение на формата и представянето на информацията относно мониторинга на изпълнението на настоящия регламент, която държавите членки следва да предоставят, и по отношение на формата и представянето на информацията, свързана с общия за Съюза преглед, изготвен от Европейската агенция за околна среда. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета³⁸.
- (18) Компетентните органи следва да проверяват съответствието на рециклираната вода с условията, посочени в разрешителното. В случай на несъответствие те следва да изискват от оператора на инсталацията за рециклиране да предприеме необходимите мерки за осигуряване на съответствие. Операторите на инсталациите за рециклиране следва незабавно да преустановят снабдяването с рециклирана вода, когато несъответствието поражда значителен риск за околната среда или здравето на хората.
- (19) Компетентните органи следва да си сътрудничат с други съответни органи, като обменят информация, за да гарантират спазването на съответните изисквания на Съюза и национални изисквания.
- (20) Предоставените от държавите членки данни са от огромно значение, за да може Комисията да извършва мониторинг и оценява резултатите от изпълнението на законодателството спрямо преследваните от него цели.
- (21) По силата на параграф 22 от Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г. Комисията следва да извърши оценка на настоящия регламент. Оценката следва да се основава на петте критерия за ефективност, ефикасност, важност, съгласуваност и добавена стойност от ЕС и следва да служи като база за оценки на въздействието на евентуални по-нататъшни действия.
- (22) В съответствие с Конвенцията от Орхус членове на заинтересованата общественост следва да разполагат с достъп до правосъдие, така че да защитят правото си да живеят в околна среда, която е подходяща за здравето на хората и за тяхното благосъстояние.

³⁷ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

³⁸ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (23) Държавите членки следва да установят правила за санкциите, приложими към нарушенията на разпоредбите на настоящия регламент, и да осигурят тяхното изпълнение. Тези санкции следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.
- (24) Тъй като целта на настоящия регламент — а именно опазването на околната среда и здравето на хората, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а по-скоро, поради мащаба и последиците от действието, може да бъде по-добре осъществена на равнището на Съюза, Съюзът може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (25) Необходимо е да се предвиди достатъчно време, така че държавите членки да създадат необходимата административна инфраструктура за прилагането на настоящия регламент, както и операторите да се подготвят за прилагането на новите правила,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет и цел

1. Настоящият регламент установява минимални изисквания по отношение на качеството и мониторинга на водата, както и задължение за изпълнението на определени ключови задачи за управление на риска за целите на безопасното повторно използване на пречистени градски отпадъчни води в контекста на интегрираното управление на водите.
2. Целта на настоящия регламент е да се гарантира, че рециклираната вода е безопасна за употребата, за която е предназначена, осигурявайки по този начин високо ниво на защита на здравето на хората и на животните, а също и на околната среда, решаване на проблема с недостига на вода и произтичащия от него натиск върху водните ресурси по координиран начин навсякъде в Съюза, допринасяйки също така по този начин за ефикасното функциониране на вътрешния пазар.

Член 2

Обхват

Настоящият регламент се прилага към рециклираната вода, предназначени за някоя от употребите, посочени в приложение I, раздел 1.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „компетентен орган“ означава орган или организация, определен(а) от държава членка да изпълнява задълженията, произтичащи от настоящия регламент;
2. „орган по водите“ означава орган или органи, определени съгласно член 3, параграфи 2 или 3 от Директива 2000/60/ЕО;
3. „краен потребител“ означава физическо или юридическо лице, което използва рециклирана вода;
4. „градски отпадъчни води“ означава градските отпадъчни води съгласно определението в член 2, параграф 1 от Директива 91/271/ЕИО;
5. „рециклирана вода“ означава градски отпадъчни води, които са пречистени в съответствие с установените в Директива 91/271/ЕИО изисквания и са преминали през допълнително пречистване в инсталация за рециклиране;
6. „инсталация за рециклиране“ означава градска пречиствателна станция за отпадъчни води или друга пречиствателна станция за допълнително пречистване на градски отпадъчни води в съответствие с установените в Директива 91/271/ЕИО изисквания с цел производството на вода, която е годна за някои от употребите, посочени в приложение I, раздел 1 към настоящия регламент;
7. „оператор на инсталация за рециклиране“ означава физическо или юридическо лице, което управлява или контролира инсталация за рециклиране;
8. „опасност“ означава биологичен, химичен, физически или радиологичен агент, който би могъл да навреди на хората, животните, културите или растенията, на други представители на флората и фауната в земните и водните екосистеми, на почвите или на околната среда като цяло;
9. „риск“ означава вероятността идентифицирани опасности да причинят вреди в рамките на определен период от време, включително тежестта на последиците;
10. „управление на риска“ означава системно управление, при което по последователен начин се осигурява безопасността на повторното използване на водата в рамките на специфичен контекст;
11. „превантивна мярка“ означава всяко действие или дейност, които могат да се използват за предотвратяване или елиминиране на риск за здравето и за околната среда или за намаляването му до приемливо ниво.

Член 4

Задължения на операторите на инсталации за рециклиране по отношение на качеството на водата

1. Операторите на инсталациите за рециклиране гарантират, че на изхода на инсталацията за рециклиране (мястото на определяне на съответствието)

рециклираната вода, предназначена за някоя от употребите, посочени в приложение I, раздел 1, отговаря на следните изисквания:

- а) минималните изисквания за качество на водата, определени в приложение I, раздел 2;
 - б) всички допълнителни условия във връзка с качеството на водата, определени от компетентния орган в съответното разрешително съгласно член 7, параграф 3, букви б) и в).
2. С цел осигуряване спазването на изискванията и условията, посочени в параграф 1, операторът на инсталацията за рециклиране осъществява мониторинг на качеството на водата в съответствие със следното:
- а) приложение I, раздел 2;
 - б) всякакви допълнителни условия във връзка с мониторинга, определени от компетентния орган в съответното разрешително съгласно член 7, параграф 3, букви б) и в).
3. Комисията се оправомощава да приема делегирани актове за изменение на настоящия регламент в съответствие с член 14 с цел да адаптира към научно-техническия прогрес минималните изисквания, установени в приложение I, раздел 2.

Член 5

Управление на риска

1. За целите на производството и снабдяването с рециклирани води операторът на инсталацията за рециклиране извършва управление на риска в консултации със следните страни:
 - а) оператора на градската(ите) пречиствателна(и) станция(и) за отпадъчни води, които снабдяват инсталацията за рециклиране с вода, ако е различен от оператора на инсталацията за рециклиране;
 - б) крайния(те) потребител(и);
 - в) всички други страни, за които операторът на инсталацията за рециклиране счита, че имат отношение.
2. Операторът на инсталацията за рециклиране изготвя план за управлението на риска от повторното използване на водата, основан на ключовите задачи за управление на риска, определени в приложение II. В плана за управлението на риска от повторното използване на водата се предлагат допълнителни изисквания към посочените в приложение I, които са необходими за по-нататъшно смекчаване на рисковете и, наред с другото, се определят опасностите, рисковете и подходящите превантивни мерки.
3. Комисията се оправомощава да приема делегирани актове за изменение на настоящия регламент в съответствие с член 14 с цел адаптиране към научно-техническия прогрес на установените в приложение II ключови задачи за управление на риска.

Комисията също така се оправомощава да приема делегирани актове за допълване на настоящия регламент в съответствие с член 14 с цел определяне

на технически спецификации за установените в приложение II ключови задачи за управление на риска.

Член 6

Подаване на заявление за разрешително за снабдяване с рециклирана вода

1. Снабдяването с рециклирана вода, предназначена за някоя от употребите, посочени в приложение I, раздел 1, подлежи на издаването на разрешително.
2. Операторът подава заявление за издаване на разрешителното, посочено в параграф 1, или за изменение на съществуващо разрешително до компетентния орган на държавата членка, в която работи или се планира да заработи инсталацията за рециклиране.
3. Това заявление включва следното:
 - а) план за управлението на риска от повторното използване на водата, изготвен в съответствие с член 5, параграф 2;
 - б) описание на начина, по който операторът на инсталацията за рециклиране ще спази минималните изисквания по отношение на качеството и мониторинга на водата, посочени в приложение I, раздел 2;
 - в) описание на начина, по който операторът на инсталацията за рециклиране ще спази допълнителните изисквания, предложени в плана за управлението на риска от повторното използване на водата.

Член 7

Издаване на разрешително

1. За целите на оценката на заявлението компетентният орган по целесъобразност се консултира и обменя съответната информация със следните страни:
 - а) други съответни органи от същата държава членка, и по-специално органа по водите, ако е различен от компетентния орган;
 - б) звената за контакт в потенциално засегнатата(ите) държава(и) членка(и), определени в съответствие с член 9, параграф 1.
2. В тримесечен срок от получаването на пълното заявление, както е посочено в член 6, параграф 3, буква а), компетентният орган взема решение дали да издаде разрешителното. Когато компетентният орган се нуждае от повече време поради сложността на заявлението, той информира заявителя за това, посочва очакваната дата на издаване на разрешителното и посочва причините за удължаването на срока.
3. Когато компетентният орган реши да издаде разрешително, той определя приложимите условия, които според случая включват следното:
 - а) условия във връзка с минималните изисквания по отношение на качеството и мониторинга на водата, посочени в приложение I, раздел 2;
 - б) условия във връзка с допълнителните изисквания, предложени в плана за управлението на риска от повторното използване на водата;

- в) всички други условия, необходими за допълнителното смекчаване на всички неприемливи рискове за здравето на хората и животните, както и за околната среда.
- 4. Разрешителното подлежи на редовен преглед, който се извършва най-малко на всеки пет години, и при необходимост се изменя.

Член 8

Проверка на съответствието

1. Компетентните органи следва да проверяват съответствието на рециклираната вода на мястото на определяне на съответствието с условията, посочени в разрешителното. Проверката на съответствието се извършва със следните средства:
 - а) проверки на място;
 - б) използване на данни от мониторинга, получени съгласно настоящия регламент и директиви 91/271/ЕИО и 2000/60/ЕО;
 - в) други подходящи средства.
2. В случай на несъответствие компетентният орган изисква от оператора на инсталацията за рециклиране незабавно да предприеме всички необходими мерки за привеждане в съответствие.
3. Когато несъответствието поражда значителен риск за околната среда или здравето на хората, операторът на инсталацията за рециклиране незабавно преустановява по-нататъшното снабдяване с рециклирана вода до момента, в който компетентният орган определи, че отново е постигнато съответствие.
4. В случай на инцидент, който влияе на съответствието с условията на разрешителното, операторът на инсталацията за рециклиране незабавно информира компетентния орган и крайния(ите) потребител(и), който(ито) е възможно да бъде(ат) засегнат(и), и съобщава на компетентния орган информацията, необходима за оценка на въздействието от този инцидент.

Член 9

Сътрудничество между държавите членки

1. Държавите членки определят звена за контакт, които по целесъобразност си сътрудничат със звената за контакт и компетентните органи на другите държави членки. Ролята на звената за контакт е осигуряване на съдействие при поискване и координиране на комуникацията между компетентните органи. По-специално звената за контакт получават и предават искания за съдействие.
2. Държавите членки отговарят на исканията за съдействие без ненужно забавяне.

Член 10

Информация за обществеността

1. Без да се засягат директиви 2003/4/ЕО и 2007/2/ЕО, държавите членки гарантират, че за обществеността е достъпна адекватна и актуална информация онлайн относно повторното използване на водата. Тази информация включва следното:
 - а) количеството и качеството на рециклираната вода, доставена в съответствие с настоящия регламент;
 - б) процента на доставената в съответствие с настоящия регламент рециклирана вода в държавата членка в сравнение с общия обем на пречистените градски отпадъчни води;
 - в) издадените или изменените разрешителни в съответствие с настоящия регламент, включително условията, определени от компетентните органи в съответствие с член 7, параграф 3;
 - г) резултата от проверките на съответствието, извършени в съответствие с член 8, параграф 1;
 - д) звената за контакт, определени в съответствие с член 9, параграф 1.
2. Посочената в параграф 1 информация се актуализира поне веднъж годишно.
3. Комисията може посредством актове за изпълнение да определи подробни правила по отношение на формата и представянето на информацията, която трябва да бъде предоставена в съответствие с параграф 1. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15.

Член 11

Информация относно мониторинга на изпълнението

1. Без да се засягат разпоредбите на директиви 2003/4/ЕО и 2007/2/ЕО, държавите членки, със съдействието на Европейската агенция за околна среда:
 - а) в срок до ... [три години след датата на влизане в сила на настоящия регламент] създават, публикуват и впоследствие актуализират на всеки 6 години набор от данни, съдържащ информация относно резултатите от проверката на съответствието, извършена в съответствие с член 8, параграф 1, и друга информация, която трябва да бъде предоставена онлайн на обществеността в съответствие с член 10;
 - б) създават, публикуват и впоследствие ежегодно актуализират набор от данни, съдържащи информация относно случаи на несъответствие с определените в разрешителното условия и събрани в съответствие с член 8, параграф 1, а също и информация относно предприетите мерки в съответствие с член 8, параграфи 2 и 3.
2. Държавите членки гарантират, че Комисията, Европейската агенция за околна среда и Европейският център за профилактика и контрол върху заболяванията имат достъп до наборите от данни, посочени в параграф 1.

3. Въз основа на данните, посочени в параграф 1, Европейската агенция за околна среда изготвя, публикува и редовно или по искане на Комисията актуализира общ за Съюза преглед, който по целесъобразност включва показатели за осъществяването на дейности, резултатите и въздействието от настоящия регламент, карти и доклади за държавите членки.
4. Комисията може посредством актове за изпълнение да определи подробни правила по отношение на формата и представянето на информацията, която трябва да бъде предоставена в съответствие с параграф 1, както и подробни правила по отношение на формата и представянето на общия за Съюза преглед, посочен в параграф 3. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15.

Член 12

Достъп до правосъдие

1. Държавите членки гарантират, че в съответствие с националното законодателство или практика физическите или юридическите лица, или техните сдружения, организации или групи имат достъп до процедура за обжалване пред съд или друг законово установен независим и безпристрастен орган, където могат да оспорят материалната или процесуалната законосъобразност на решения, действия или бездействия, свързани с изпълнението на членове 4—8, когато е изпълнено едно от следните условия:
 - а) имат достатъчен интерес;
 - б) твърдят, че е накърнено право, когато това се изисква като предварително условие съгласно административнопроцесуалното право на държавата членка.
2. Етапът, на който може да се извърши оспорването на решения, действия или бездействия, се определя от държавите членки.
3. Какво представлява достатъчен интерес и накърняване на дадено право се определя от държавите членки в съответствие с целта за предоставяне на заинтересованата общественост на широк достъп до правосъдие.

С оглед на това за достатъчни за целите на параграф 1, буква а) се приемат интересите на всяка неправителствена организация, която работи за опазване на околната среда и отговаря на изискванията на националното законодателство.

Смята се също така, че тези организации имат права, които могат да бъдат накърнени по смисъла на параграф 1, буква б).
4. Параграфи 1, 2 и 3 не изключват възможността за предварителна процедура на обжалване пред административния орган и не засягат изискването за изчерпване на процедурите за административно обжалване преди преминаването към процедурите на съдебно обжалване, ако съществува такова изискване съгласно националното право.
5. Всяка процедура за обжалване, посочена в параграфи 1 и 4, трябва да бъде справедлива, безпристрастна, своевременна и да не е прекомерно скъпа.

6. Държавите членки гарантират, че на обществеността е предоставена информация относно достъпа до процедури за административно и съдебно обжалване.

Член 13

Оценка

1. В срок до ... [6 години след датата на влизане в сила на настоящия регламент] Комисията извършва оценка на настоящия регламент. Оценката се основава най-малко на следните елементи:
 - а) опита, събран при изпълнението на настоящия регламент;
 - б) наборите от данни, създадени от държавите членки в съответствие с член 11, параграф 1, и общите за Съюза прегледи, изготвени от Европейската агенция за околна среда в съответствие с член 11, параграф 3;
 - в) целесъобразните научни, аналитични и епидемиологични данни;
 - г) техническите и научните знания;
 - д) препоръките на Световната здравна организация, когато има такива.
2. При извършването на оценката, посочена в параграф 1, Комисията обръща особено внимание на следните аспекти:
 - а) минималните изисквания, установени в приложение I;
 - б) ключови задачи за управление на риска, установени в приложение II;
 - в) допълнителните изисквания, определени от компетентните органи в съответствие с член 7, параграф 3, букви б) и в);
 - г) въздействието от повторното използване на водата върху околната среда и здравето на хората.

Член 14

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 4, параграф 3 и член 5, параграф 3, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от датата на влизане в сила на настоящия регламент.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 4, параграф 3 и член 5, параграф 3, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуетноститутуционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г.
5. Веднага след като Комисията приеме делегиран акт, тя го нотифицира едновременно на Европейския парламент и на Съвета.
6. Делегиран акт, приет съгласно член 4, параграф 3 и член 5, параграф 3, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 15

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден с Директива 2000/60/ЕО. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат разпоредбите на член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 16

Санкции

Държавите членки установяват правила относно санкциите, които се прилагат за нарушения на настоящия регламент, и вземат всички необходими мерки за осигуряване на изпълнението им. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. В срок до ... [три години след датата на влизане в сила на настоящия регламент] държавите членки нотифицират посочените правила и мерки на Комисията, както и всички последващи изменения, които ги засягат.

Член 17

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от ... [една година след датата на влизане в сила на настоящия регламент].

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател